

ת"פ 45235/08/18 - מדינת ישראל נגד אבי שלמה זגורי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 45235-08-18 מדינת ישראל נ' זגורי

בפני	כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אבי שלמה זגורי

החלטה

- בתום שמיעת פרשת התביעה העלה הנאשם טענת "אין להשיב לאשמה", לפי סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**"). זאת, בעיקר בהתייחס לארבע מן החברות המצויות בכתב האישום (דוד.ד.ק. בניה והשקעות, עומר ל. הנדסה אזרחית, פסגה וקאסב), כמפורט להלן.
- נגד הנאשם הוגש כתב אישום ביום 21/8/18, בגדרו הואשם בקיום פנקסי חשבונות כוזבים- עבירה לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה, ובשימוש במרמה- עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.
- על פי הנטען בכתב האישום, במהלך השנים 2010-2012 כלל הנאשם בספרי הנהלת החשבונות שלו ובדיווחיו למס הכנסה הוצאות כוזבות בסך כולל של כ- 3.7 מיליון ₪, וזאת על מנת להתחמק מתשלום מס הכנסה ולסייע לאחר להתחמק מתשלום מס.
- לאחר שהסתיימה פרשת התביעה במסגרתה נשמעו העדים והוגשו מסמכים רבים, ביקש הנאשם בדיון מיום 16/3/21 לטעון, כי אין להשיב לאשמה, לפחות ביחס לארבע החברות האמורות.
- המאשימה הגישה תגובה במסגרתה הפנתה לחומר הראיות הקושר לכאורה את הנאשם למיוחס לו בכתב האישום, בין היתר, בנוגע לארבע החברות. בכלל זה הפנתה המאשימה להודעות הנאשם, חקירות העדים ועדויותיהם בבית המשפט, חשבוניות ומסמכים. עוד הוסיפה כי לכל הפחות הונחו בפני בית המשפט ראיות היוצרות את הבסיס הראשוני המעביר את נטל הבאת הראיות על ההגנה.
- הנאשם הגיש תשובה בכתב לתגובה, במסגרתה נטען כי נציגי ארבע החברות לא נחקרו בשל מחדל חקירה מהותי, דבר המקים חזקה שלא נסתרה, כי ככל שהיו נשמעים, היה בכך כדי לזכות את הנאשם. נטען, כי המאשימה אינה יכולה לטעון למעשים דומים ושיטה משלא חקרה את נותני השירות לאורך כל התקופה הרלוונטית ומשחלק ניכר מן הגורמים שהעניקו שירות לנאשם הם חברות ועוסקים חוקיים. כן נטען, כי הנאשם נחקר אף ביחס לחברה בשם צנרת ים סוף בע"מ, לא זכר למסור פרטים ונתונים לגביה, הוטח בפניו כי לכאורה קיבל ממנה "חשבוניות פיקטיביות" ואף על פי כן, עם קבלת גרסת נציגיה, הוברר כי החשבוניות הוצאו כדין.

7. ביחס לחברת נאדר מוסטפא בע"מ נטען, כי עולה לכאורה מעדות בעליה, שזהות החברה נגנבה בידי אדם שנרשם כבעליה והפיק חשבוניות ללא ידיעת הבעלים, וכי אין לדרוש מנאשם לברר בעת ביצוע עסקאות עם מי שמציג עצמו כבעל חברה, אם החברה נגנבה, אם לאו. זאת במיוחד מקום בו מוציא החשבוניות לא נחקר ולא נמסרה גרסתו ביחס לחשבוניות. נטען, כי הדברים אמורים גם ביחס לחברת מ.ס.פ. לבנין בע"מ, שבעליה העיד כי נגנבה על ידי אדם שלא נחקר אף הוא. לפיכך נטען, כי לא ניתן לטעון לשיטה של הנאשם, אלא לכל היותר לכך שהנאשם הוטעה לכאורה על ידי "גונבי זהויות" של חברות, אשר המאשימה כלל לא גבתה את גרסתם ביחס לחשבוניות שהפיקו. כן נטען, כי קיימת אפשרות ש"גונב זהות" הרשום כבעל החברה, אכן ביצע עבודה בפועל עבור הנאשם, קיבל תמורתה, והפיק חשבונית כדין. זאת, אף אם החברה נרשמה על שמו באופן לא חוקי.

8. נטען עוד, כי רשויות מע"מ ביצעו בדיקה ביחס לחשבוניות, נושא כתב האישום, ולא טענו נגד תקינות ואף אישרו את התשומות הנובעות מהן.

9. בנוסף נטען, למחדלי חקירה השומטים לכאורה את בסיס ההליך כולו נגד הנאשם. זאת, לכאורה בשל אובדן חומר הנהלת החשבונות המהותי להגנת הנאשם; משהמאשימה ויתרה על עדותו של רואה החשבון ולא פנתה לגורם האמון על הטיפול החשבונאי לשם הבהרת המסמכים שהתקבלו בידי הנאשם, תקינותם והפעולות שנעשו מול רשויות המס ונותני השירות; משהמאשימה לא בחנה את הכנסותיו והוצאותיו של הנאשם והאיזון ביניהם; ומשלא חקרה את אביו של הנאשם ביחס להתנהלות העסקית השוטפת בעסק. בנוסף נטען לשיהוי בפעולות החקירה, בטענה כי החקירה והביקורת נערכו בשנת 2012, בעוד שהנאשם נחקר לראשונה בשנת 2015, וכתב האישום הוגש בשנת 2019.

דין והכרעה

10. סעיף 158 לחסד"פ שכותרתו "זיכוי בשל העדר הוכחה לכאורה" קובע כדלהלן:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה."

11. על מנת שתתקבל טענת "אין להשיב לאשמה" ויזוכה הנאשם עם תום פרשת התביעה, על בית המשפט להיווכח שאין בחומר הראיות שהונח בפניו, ולו הוכחה לכאורה לאשמה המיוחסת לנאשם בכתב האישום, כך שאף אם יינתן לראיות התביעה מלוא האמון ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי-לא יהא בהן לבסס את הרשעת הנאשם.

12. ראו: ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' רפאל כחלון, לב(1), עמ' 179-180:

"בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות

בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49, [1]. הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם."

13. בשלב זה, בית המשפט אינו בודק ובוחן בדקדוק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום [בפרשת העובדות], אלא די בראיות בסיסיות - ולו דלות - לגבי היסודות המרכזיים של האישום ודי במערכת ראיות ראשונית (יעקב קדמי **על סדר הדין בפלילים** (חלק שני, א' תשס"ט-2009), עמ' 1445-1447 (להלן: "**קדמי**"); ת"פ (י-ם) 48790-07-16 **מדינת ישראל נ' יצחק בריל** (16/1/19), ס' 17).

14. כמו כן, "בשלב זה, משקלן של הראיות אינו רלבנטי והן אינן מאבדות מערכן הלכאורי, גם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה קיימות ראיות המחלישות או אף סותרות את אותן ראיות. בעניין זה יצויין, כי הטענה נבחנת, בהנחה שראיות שבאו לחובת הנאשם ואפילו מדובר ב"חלקים" או ב"שברים" של עדות או בראיות העומדות בסתירה לראיות אחרות, תזכנה במלוא האמון ולמשקל הראייתי. באשר למהימנות, בית המשפט רשאי להביע דעתו בעניין זה רק בנסיבות שבהן "שום בית משפט סביר" לא יכול היה לראות בהן בסיס להרשעה" (ת"פ (י-ם) 42751-01-13 **מדינת ישראל נ' זכריא סיאם** (19/10/14), ס' 8; וכן **קדמי**, עמ' 1450 - 1451).

לגופו של עניין

15. לאחר ששמעתי את פרשת התביעה ועיינתי בחומר הראיות שהונח בפני, אני מוצאת כי בשלב זה, עמדה התביעה במבחנים הנזכרים בפסיקה ובנטל הראשוני המוטל עליה, באופן שיש לחייב את הנאשם להשיב לאשמה, אף ביחס לארבע החברות.

16. די אם אמנה את הראיות הבאות:

א. חשבוניות מס - ביחס לחברת מ.פ. עץ ובנין בע"מ (ת/1-16/ת); חברת **עומר. ל. הנדסה אזרחית בניה ותשתיות בע"מ** (ת/17-18/ת); חברת מ.ס.פ. לבנין בע"מ (ת/19-20/ת); חברת **דוד.ד.ק. בניה והשקעות** (ת/21); חברת נאדר מוסטפא בע"מ (ת/22-25/ת), במסגרתן פורטו, בין היתר, סוג העבודות שבוצעו, לכאורה.

ב. כרטיסות - ביחס לחברות מ.פ. עץ ובנין, **פסגה, קסאב, עומר. ל. הנדסה ומ.ס.פ.** לבנין (ת/27 - ת/30, ת/32);

ג. מאזן בוחן לחודש 12/2012 (ת/31) - כאשר שמות החברות הופיעו בסעיף ההוצאות.

ד. הודעת הנאשם באזהרה מיום 21/1/15, בצירוף הסכם ספקים (ת/33) - במסגרתה מסר, כי עבד רק עם

חברת א. עמית בע"מ וביצע עבורה 3 פרויקטים בלבד: היכל התרבות ברחובות, מוזיאון אגם בראשון לציון ובית ספר טלמון (עמ' 2, שורות 4-5); וכי העסיק 4-5 פועלים מעפולה ובנוסף היו לו קבלני משנה לפי הצורך (עמ' 2, שורות 7-9). לשאלה מי היו קבלני המשנה שעבד עמם, השיב: כי אינו זוכר וזה היה מזמן (עמ' 2, שורות 20-21).

ביחס לחברת מ.פ. עץ ובנין בע"מ מסר, כי זה קבלן שעבד עמו בטלמון וביצע עבודות פיתוח, וכי הוא חושב ששמו מחמוד מרמלה (עמ' 2, שורות 24-27). על גבי החשבוניות מופיעה כתובת החברה בעראבה. הנאשם מסר כי לא עבד עם קבלן משנה מעראבה (עמ' 3, שורות 19-25). כשהתבקש לאתר את פרטי הקבלן בקלסר הנהלת החשבונות, השיב כי לא מצא בו פרטי תעודת זהות או פרטים אחרים של בעלי מניות החברה או אדם אחר מטעמה (עמ' 3, שורות 5-13). משהוצגו בפניו תמונות של מר אזג'יר, בעל המניות בחברת מ.פ. עץ ובנין, הנאשם אישר כי אינו מזהה אותו וכי זה לא האדם שעבד עמו (עמ' 4, שורות 1-6).

מעדותו של מר אזג'יר, בדיון ההוכחות מיום 22/11/20 עלה לכאורה, כי הוא הבעלים האמתי של חברת מ.פ. עץ ובנין בע"מ; כי אינו מכיר את החשבוניות ת/1 - ת/16; כי אינו מכיר את הסכם הספקים שצורף להודעה ת/33; כי מספר הטלפון הרשום על גבי ההסכם אינו שלו; כי העבודות אינן שלו; כי אינו מכיר את הנאשם ורואה אותו לראשונה; וכי אף לא נתן לאיש יפוי כוח לעבוד בשמו (עמ' 33-34 לפרוטוקול).

ה. הודעת הנאשם באזהרה מיום 25/1/15, לה צורפו אישורי מידע על החברות; חשבוניות; מסמכי התאגדות (ת/34) - במסגרתה נשאל הנאשם, בין היתר, לגבי חברת דוד ק. בניה והשקעות בע"מ, ולא זכר פרטים לגביה (עמ' 3, שורות 18-19). זאת, אף כשהוצגו לו חשבוניות החברה שהוצאו מחומר הנהלת החשבונות שלו (עמ' 3, שורות 20-23). כשהוצגה לו רשימת בעלי המניות של החברה, מסר כי הוא אינו מכיר איש מבעלי המניות הרשומים במסמך, וכי נציג של החברה שהזדהה בפניו כבעליה נתן לו את החשבוניות, אך אין לו את הנייר והוא לא זוכר את שמו (עמ' 3, שורות 24-30; עמ' 4, שורות 1-10).

ביחס לחברת מ.ס.פ. לבנין מסר, כי זו חברה שעבדה עמו ברחובות; כי אינו זוכר את שם האדם שנתן לו החשבוניות; וכי אינו זוכר מהיכן החברה (עמ' 4, שורות 24-29). כשנשאל לגבי הבעלים, השיב כי אינו מכיר אותם, אך הבעלים בטוח אינו מטמרה (עמ' 5, שורות 1-5).

מעדותו של מר מחמוד ח'טיב בדיון מיום 23/2/20 עלה לכאורה, כי חברת מ.ס.פ. לבנין בע"מ הייתה שלו; כי בנה את הבניין באזור התעשייה טמרה להשכרה; כי מכר את החברה וכך הבין שזהות החברה נגנבה; וכי באותו יום הגיש תלונה במשטרה וסגר את החברה באמצעות רואה החשבון (עמ' 25, שורות 13-15). כן העיד, כי חשבוניות ת/19 - ת/20 אינן שלו ואינן קשורות אליו (עמ' 25, שורות 29-30); וכי חשבונית ת/39 היא חשבונית אמיתית שמסר לחוקר לשם המחשת ההבדלים בין החשבוניות המקוריות למזויפות, לכאורה (עמ' 26, שורות 1-5; ת/39). בנוסף, מעדותו עולה לכאורה כי חשבוניות החברה האמיתיות הוצאו אך ביחס להשכרת הבניין, ולא ביחס לביצוע עבודות (עמ' 26 לפרוטוקול, שורות 24-25).

ביחס לחברת נאדר מוסטפא בע"מ מסר הנאשם בהודעתו (ת/34) - כי אינו זוכר מי החברה. עת הוצגו בפניו חשבוניות החברה שהוצאו מספריו מסר, כי מדובר בקבלן שעבד עמו בבית ספר טלמון, כי נאדר מוסטפא הוא שביצע את העבודה, וכי הוא זוכר זאת בוודאות (עמ' 6, שורות 1-12).

מר נאדר מוסטפא מוחמד העיד בדיון ההוכחות מיום 23/2/20 ומעדותו עלה לכאורה, כי הוא בעל חברת נאדר מוסטפא בע"מ; כי חשבוניות ת/22-ת/25 לא הוצאו על ידו והוא אף לא ראה אותן; כי הפרטים אינם פרטיו, הכתובת אינה שלו, הכתב אינו שלו, הלוגו אינו שלו והמספרים אינם שלו; וכי הפרט הנכון היחיד הוא מספר החברה (ח.פ.); כי לא עבד ואינו מכיר את הנאשם, ולא קיבל כל תמורה בגין החשבוניות (עמ' 6, שורות 9-27).

ביחס לחברת עומר. ל. הנדסה אזרחית בניה ותשתיות בע"מ, מסר הנאשם בהודעתו (ת/34), כי אינו זוכר שם של החברה ובמה היא עסקה אצלו, כיוון שהיו לו הרבה קבלנים; כי אינו יכול באמצעות שם של חברה לדעת איזו עבודות בוצעו על ידה אך הוא חושב שביצעה שלד **ברחובות**; וכי למיטב זכרונו בחור בשם עומר נתן לו את החשבוניות (עמ' 8, שורות 21, 26-29). בקבלה שצורפה ביחס לעומר ל. הנדסה רשום כי זו ניתנה לכאורה בהתייחס לשכירת **כלים בטלמון** (ראו ת/34, קבלה מס' 10). בהסכם הספקים שצורף מיום 1/8/10, נרשם בפרטי העסקה, **אספקת עובדים לצורך בנייה**.

ו. בהודעת הנאשם באזהרה מיום 14/10/15 (ת/35) - נשאל הנאשם מי היה אחראי על קבלני המשנה והוא השיב כי אביו, אך כי הוא היה אחראי על קבלת הניירות והעברת הכספים (עמ' 4, שורה 30; עמ' 5, שורות 1-2). כשהוצגו בפניו דפי חשבון בנק בבקשה כי יצביע על שיקים, תשלומים או משיכות לקבלני משנה, לדוגמא תשלום עבור חשבונית של נאדר מוסטפא בסך 214,600 ₪ מיום 30/1/11, נראה לכאורה כי הנאשם התקשה לעשות כן (עמ' 5 להודעה, שורות 11-3). לשאלה האם יש ברשותו ספחי השיקים של קבלני המשנה, השיב כי הוא צריך לחפשם (עמ' 6, שורה 1-2).

ז. מכתב מר גולן מרדכי, מנהל תחום, פקיד שומה חיפה והצפון מיום 4/11/15 לבא כוח הנאשם (ת/26) - לעניין חוסר במסמכים מהותיים בספרי החשבוניות בנוגע לעבודה עם קבלני משנה לכאורה וכן ת/36.

ח. עדויות של מר גולן מרדכי, סגן פקיד שומה חקירות חיפה והצפון בדיון מיום 23/2/20 - ממנה עלה, בין היתר, כי לכאורה, נעשה מאמץ להגיע לבעלי החשבוניות לשם גביית עדות ואישוש העובדה כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות (עמ' 10, שורות 7-8), בניגוד לטענות הסנגור בעניין זה. אפנה לעדותו אף לעניין הטענות הנוגעות לחובתה הנטענת של המאשימה לבחון את הוצאותיו והכנסותיו של הנאשם והשיהוי הנטען בפעולות החקירה והאישום (עמ' 10 לפרוטוקול, שורות 21-34; עמ' 12 לפרוטוקול, שורות 9-16).

ט. עדויות של מר אבנר סבאג, מפקח ראשי, פקיד שומה חקירות מס הכנסה חיפה והצפון בדיון מיום 23/2/20 - ממנה עלה, בין היתר, כי החשבוניות ת/1-ת/25 הוצאו מספרי הנאשם וסומנו על ידו (עמ' 14 לפרוטוקול, שורה 26); כי הוא גבה את ההודעות ת/33-ת/35 מהנאשם; כי בחומר חסרות חשבוניות לשנת 2012 (עמ' 15, שורות 2-5, 15-28); וכי בניגוד לטענות הסנגור ביחס לחברת צנרת ים סוף לפיהן אף לגביה הנאשם לא ידע למסור פרטים - הנאשם זכר למסור לחוקריו פרטים לגביה, ושמסך היא אינה כלולה בכתב האישום (עמ' 22, שורה 26, 29-31; עמ' 23, שורות 1-14, 19). לעניין היחס בין ההוצאות להכנסות ראו אף עדותו בעמ' 22 לפרוטוקול, שורות 8-10. ראו בנוסף, המשך עדותו של מר סבאג בדיון מיום 22/11/20.

י. עדותו של מר אילן סילמן בדיון מיום 22/11/20 - ממנה עולה כי עבד בחברת א. עמית בניהול פרויקטים בין השנים 2010-2015 והוא שהוציא הפרויקטים לפועל; כי לא הכיר ואינו מכיר את העוסקים מ.פ. עץ, מסאב, נאדר מוסטפא ובעלי החברות; כי לא ראה אותם בשטח ולא שמע את שמם (עמ' 37, שורות 1-8); וכי בחוזה עם א. עמית יש סעיף לפיו קבלן המשנה חייב להביא אישור להעסקת קבלני משנה (עמ' 37, שורה 27).

יא. עדותו של מר גנדי קצמן בדיון מיום 22/11/20 - ממנה עולה, כי הוא מהנדס אזרחי שעבד בא. עמית בשני פרויקטים, בפתח תקווה וברחובות (עמ' 38, ש' 31-33); וכי לכאורה לא שמע על החברות נאדר מוסטפא, מ.פ. עץ ומ.ס.פ. (עמ' 39, ש' 25-27).

יב. מכתב רואה חשבון חברת מ.ס.פ. לבנין בע"מ לתחנת המכס ומע"מ מיום 25/8/11 (ת/38) - שעניינו "הודעה על זיכויים במסמכי תאגיד".

17.

בשים לב לכל שפורט לעיל, אני סבורה כי אף אם טענות הסנגור, בין היתר, ביחס לחומר הנהלת החשבונות החסר והפגיעה בשרשרת הראייתית לכאורה, טענות בירור, אין בכך בשלב זה כדי לפטור את הנאשם מלהשיב לאישום ויש להידרש להן לאחר קבלת גרסת הנאשם לגביהן.

18.

ביחס לטענה כי רשויות מע"מ אישרו את התשומות הנובעות מהחשבוניות, אין אף בכך טעם מספק לפטור את הנאשם מהשבה לאישום (השוו ע"פ (מחוזי - ירושלים) 10302-09-16 **אמיר מזרחי נ' מ"י** (6/12/16)).

19.

אשר לטענת הסנגור למחדלי חקירה בשל כך שבעלי חלק מן החברות לא נחקרו כלל, הרי שאף בזו אין לכאורה כדי לשמוט את הקרקע תחת יסודותיו המרכזיים של כתב האישום (השווה: ת"פ (נצ') 31158-06-14 **מ"י נ' יוסף אבו חאטום** (14/6/18), ולהשלמת התמונה: ע"פ (נצ') 11265-09-19 **יוסף אבו חאטום נ' מדינת ישראל** (26/2/20); רע"פ 2430/20 **יוסף אבו חאטום נ' מדינת ישראל** (19/4/20)).

20.

לנוכח כל האמור לעיל, אני סבורה כי המאשימה הניחה תשתית ראייתית לכאורית בסיסית ביחס ליסודות המרכזיים של כתב האישום, ומשכך על הנאשם להשיב לאשמה.

סוף דבר

21. מכלול המפורט לעיל מצביע על קיומן של ראיות לכאורה ביחס למפורט בכתב האישום ועל קיומו של קשר בין הנאשם לעבירות המיוחסות לו בגדרי כתב האישום, וזאת מבלי לבחון סוגיות של מהימנות או משקל. מטבע הדברים, טענות בדבר טיב הראיות, קבילות ומשקל, אופן ניהול החקירה וכדומה הינן טענות אשר מן הראוי להכריע בהן לאחר שתונח בפני בית המשפט מלוא התשתית הראייתית.

22. לפיכך, אני סבורה כי בשלב זה עומדות ראיות התביעה בחובה הנדרשת בדבר "ראיות לכאורה" להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם באופן המעביר הנטל לכתפי הנאשם.

23. משכך, אני דוחה הבקשה וקובעת כי על הנאשם להשיב לאשמה.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים ותוודא קבלתה.

5129371371

5467831354678313

ניתנה היום, ג' אב תשפ"א, 12 יולי 2021, בהעדר הצדדים.